

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Alina Kamińska
Protokolant	Anna Lasota

przy udziale prokuratora Agnieszki Kwiatkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r.

sprawy **R. Ś. s. A.**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k., art. 189 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 8 lutego 2021 r., sygn. akt II K 65/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. C. 738 złotych, w tym 138 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 70/21	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 8 lutego 2021 r., sygn. akt II K 65/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
oskarżyciel posiłkowy	
oskarżyciel prywatny	
obrońca	
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
inny	

1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy	

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI		

PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody,				

<p>które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSEK</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>I</p>	<p>rażąca surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Rażąca niewspółmierność kary występuje tylko wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia</p>			

**społecznej
szkodliwości
przypisywanego
czynu oraz nie
realizuje
wystarczająco
celu kary, ze
szczególnym
uwzględnieniem
celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych.**

**Pojęcie
niewspółmierności
rażącej oznacza
znaczną,
wyraźną i
oczywistą, a więc
niedającą się
zaakceptować
dysproporcję
między karą
wymierzoną a
karą
sprawiedliwą
(zasłużoną).**

**Przesłanka
rażącej
niewspółmierności
kary jest
spełniona tylko
wtedy, gdy na
podstawie
ustalonych
okoliczności
sprawy, które
powinny mieć
decydujące
znaczenie dla
wymiaru kary,
można przyjąć,
że występuje
wyraźna różnica
między karą
wymierzoną a
karą, która
powinna zostać
wymierzona w
wyniku**

**prawidłowego
zastosowania
dyrektyw
wymiaru kary
oraz zasad
ukształtowanych
przez
orzecznictwo.
Tymczasem R.
Ś. za zbrodnię
rozboju z
użyciem noża
została
wymierzona
kara nieznacznie
odbiegającą od
dolnego
ustawowego
zagrożenia. Z
kolei kary łączne
pozbawienia
wolności i
grzywny zostały
orzeczone na
zasadzie
całkowitej
absorpcji. Nie
ma możliwości
orzeczenia
łagodniejszej
kary łącznej. Już
z tych powodów
należy uznać,
że wymierzone
wobec
oskarżonego
kary nie cechują
się rażąco
surowością. R.
Ś. można było
wymierzyć co
najmniej karę 3
lat pozbawienia
wolności. Nie
sposób jest
uznać, że kara
3 lat i 6
miesięcy jest
rażąco surowa,
a kara 3**

lat pozbawienia wolności nie miałyby takiej cechy. Również kara grzywna jest stosunkowo łagodna. Jej wysokość po przeliczeniu stawek jest niższa niż obowiązujące obecnie minimalne wynagrodzenie.

W sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Rola oskarżonego w popełnieniu rozboju nie była bynajmniej nieznacząca. W świetle zeznań P. D. i Ł. M. siedząc w samochodzie na przednim siedzeniu pasażera akceptował poczynania wobec pokrzywdzonego dwóch pozostałych sprawców rozboju. Nie można uznać, że jego rola

była bierna. W żaden sposób nie sprzeciwił się używaniu w czasie rozboju noża przez P. D.. Samą swoją obecnością potęgował stan zagrożenia dla pokrzywdzonego. Z zeznań Ł. M. (k. (...)) wynika, że wszyscy trzej mężczyźni w samochodzie grożąc mu domagali się wydania im pieniędzy. Twierdził stanowczo, że każdy z nich był agresywny w stosunku do niego. Oskarżony uzyskał też korzyść majątkową z popełnionego na Ł. M. rozboju. Z zeznań P. D. wynika jednoznacznie, że otrzymał on pieniądze w kwocie 200 złotych oraz telefon komórkowy marki (...). Nie jest więc prawdą, co podnosi w apelacji obrońca, że nie odniósł z przestępstwa żadnych korzyści.

Nie ma też racji autor apelacji, że oskarżony nie pozbawił wolności Ł. M.. Z zeznań pokrzywdzonego wynika jednoznacznie, że sprawcy rozboju kazali mu iść do mieszkania w M.. Tam zaś był pilnowany przez R. Ś., żeby nigdzie nie wychodził.

Oskarżony ewidentnie solidaryzował się z poczynaniami G. L. i P. D.. Nie było tak, jak twierdzi obrońca, że znalazł się on w niewłaściwym czasie i miejscu i jego rola była bierna.

Wymierzenie oskarżonemu kary za przestępstwo rozboju w dolnych granicach ustawowego zagrożenia świadczy o tym, że Sąd pierwszej instancji wziął pod uwagę, że R. Ś. sam nie używał noża wobec pokrzywdzonego oraz nie stosował

<p>wobec niego przemocy. Można jednakże twierdzić, że kara wymierzona oskarżonemu za ten czyn w istocie jest bardzo łagodna, zważywszy na znaczną szkodliwość społeczną tego przestępstwa oraz wielokrotną karalność R. Ś., w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny.</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ponieważ wymierzone oskarżonemu kary nie są rażąco surowe, brak było podstaw do ich złagodzenia.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymano w całości wyrok co do winy i co do kar.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wina oskarżonego R. Ś. w popełnieniu zarzucanych mu czynów nie nasuwa żadnych wątpliwości. To, że brał on udział w rozboju		

dokonanym na Ł. M. wynika jednoznacznie z depozycji pokrzywdzonego oraz P. D.. Z zeznań pokrzywdzonego złożonych w trakcie śledztwa wynika, że w samochodzie wszyscy obecni tam mężczyźni stwarzali stan zagrożenia i grozili mu żądając od niego wydania pieniędzy.

Oskarżony w żaden sposób nie sprzeciwił się używaniu wobec pokrzywdzonego noża. Za tym, że akceptował on wszystkie działania P. D. i G. L. przemawia dobitnie fakt, że brał on udział w podziale zysków uzyskanych z rozboju. Wynika to zarówno z zeznań P. D., jak i G. L..

Podkreślić należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do zanegowania wiarygodności depozycji P. D. i Ł. M.. Pokrzywdzony nigdy wcześniej

nie miał żadnych
zatargów z
oskarżonym, co
mogłoby
skłaniać do
tendencyjnego
obciążania R.
Ś.. Zaznaczyć
wyraźnie należy,
że zeznania Ł. M.
są w istotnych
punktach zbieżne
z zeznaniami P.
D.. Za wręcz
absurdalne
należałoby uznać
twierdzenie, że
świadkowie ci, z
których jeden był
pokrzywdzonym
a drugi sprawcą
rozboju,
domówili się co
do treści swoich
depozycji.

Z wiarygodnych
zeznań Ł. M.
wynika też
jednoznacznie, że
R. Ś. pilnował go
w mieszkaniu G.
L. w M.. Swoją
obecnością nie
pozwalał mu na
opuszczenie tego
mieszkania. Stąd
też nie ma
żadnych
wątpliwości, że
oskarżony
dopuścił się
również
występku z art.
189 §1 k.k.

Z kolei z
wyjaśnień
składanych przez
G. L. w śledztwie

wynika jednoznacznie, że R. Ś. przekazał mu 700 złotych na zakup amfetaminy. Brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że G. L. złożył w tej części nieprawdziwe wyjaśnienia. Nie miał on żadnych powodów, żeby kłamliwie obciążyć oskarżonego. Wskazanie przez niego na R. Ś., jako tego, który dał mu pieniądze na zakup amfetaminy, w żaden sposób nie ekskulpowało go od popełnienia czynu polegającego na obrocie substancjami psychotropowymi. Nie miał on zatem też żadnego interesu w pomawianiu oskarżonego.

Jak wykazano zaś wyżej brak było podstaw do uznania wymierzonych oskarżonemu kar za rażąco surowe.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. KOSZTY PROCESU			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p><i>O nieopłaconych kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §4 ust. 1, 2 i 3 oraz §17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia MInistra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U z 2019 r. poz. 18).</i></p> <p><i>Ponieważ oskarżony jest obecnie pozbawiony wolności i tym samym nie ma możliwości zarobkowania, został on na podstawie art. 624 §1 k.p..k. zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych za</i></p>	

	<i>postępowanie odwoławcze.</i>	
7. PODPIS		